

6								
		8		6	2	3		
			7					5
			5	9		2		
			8		7			
	5	2			3			7
8		4				5		6
		3		1		7		2

Znáte sesterský projekt od F&S group – Verde Slaný?

Verde Slaný představuje moderní bydlení propojené se sousedním parkem Kumpánova zahrada

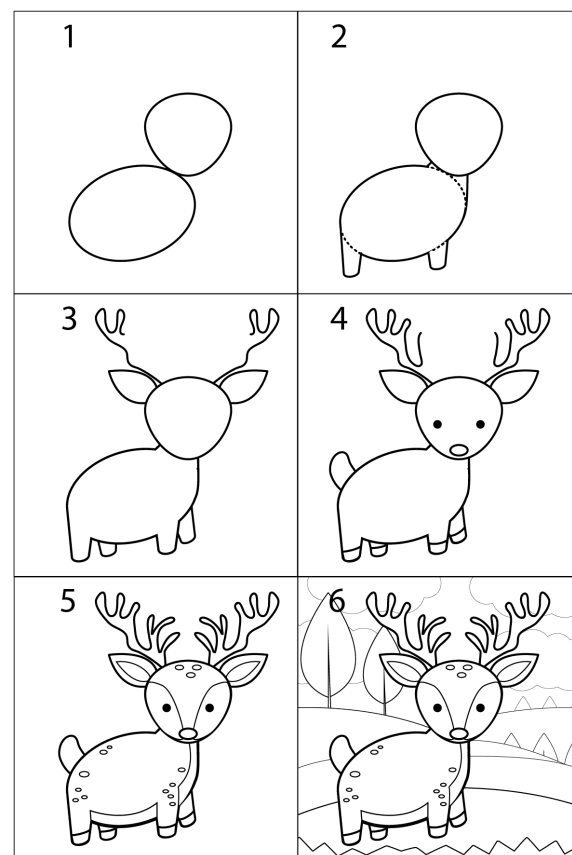
Náš další nový rezidenční projekt se 41 energeticky úspornými byty o dispozicích 1 + kk až 4 + kk je plně zaměřen na pohodlný a moderní životní styl. Kombinuje harmonické spojení s přírodou a dostupnost všech důležitých služeb a vybavenosti ve Slaném, jako jsou obchody, restaurace, kavárny a další, a to doslova v docházkové vzdálenosti.

Verde Slaný vzniká v lokalitě bývalé přádelny bavlny ve Slaném, v ulici K. H. Borovského. Mezi jeho přednosti patří přímý vstup do přilehlého parku Kumpánova zahrada i cesta k sousedící plovárně, která má projít v brzké době rekonstrukcí.

Vybrané bytové jednotky nyní v současné akci můžete pořídit již od atraktivních 83 000 Kč / m2, byt 1 + kk již od 3 300 000 Kč. Tato aktuální nabídka je však časově omezena. Ke každému bytu náleží parkovací stání. Dokončení 1. etapy je plánováno na březen 2024.

Nauč se malovat jelena

Soutěžíme

Děkujeme všem za účast v zářijové soutěži o krásné rybičkové hodiny s názvem **Fernando The Fish** z dílny slavného designéra **George Nelsona**. Ano, to je správná odpověď na soutěžní otázku a my gratulujeme panu **Adamovi Levákovi**, kterého jsme z vás všech, kteří nám poslali správnou odpověď, vylosovali.

Říjnová soutěž je především pro ty nejmenší, ale zúčastnit se může kdokoli. Přečtěte si povídku uvnitř Růžových novin a namalujte obrázek, který vás v souvislosti s ní napadne. Obrázek poté pošlete online (spolu se svým celým jménem, korespondenční adresou a telefonním číslem) na adresu sousedede@namaleruzi.cz.

Termín pro zaslání obrázků je: **15. 11. 2023**. Po uplynutí této doby vybereme jeden obrázek, který odměníme.

A o co soutěžíme? o Kapesní atlas ptáků od **Kavkabook**, který si s sebou můžete vzít třeba na rozhlednu Máminka.

růžový playlist

naší sousedé

Pro F&S group vydává Idealab, s.r.o.
Editorka Kamila Zemanová
sousedede@namaleruzi.cz

Toto číslo vychází v říjnu 2023.
Neprodejné.
www.namaleruzi.cz/nasi-sousedede

Růžové noviny 03

Drahelčický sousedský měsíčník, říjen 2023

O Malé Růži v Drahelčicích

Co vás čeká v říjnu

Tip na výlet

Strašidelná povídka a velké přátelství

Soutěž pro děti

Krásný podzim

Milí sousedé,

jak možná víte, naše společnost na základě jednání s obcí vybudovala asfaltovou komunikaci, která je spojnici mezi obcí Drahelčice a silnicí III/00519, která spojuje obce Úhonice a Rudnou. Nově vybudovaná „severní“ komunikace je zároveň staveništní komunikací až do dokončení projektu Na Malé Růži. Jelikož komunikace bude sloužit i pro veřejnost, rádi bychom vás informovali o aktuálním stavu stavby a termínu otevření komunikace, který bude **1. listopadu 2023 v 16:00**.

Považujeme za důležité upozornit, že severní komunikace není sama o sobě řešením dopravní situace v obci. Po vybudování obchvatu Rudná-Ptice bude Severní komunikace díky jednoduššímu přístupu na dálnici D5 efektivnější.

Abychom maximálně vyšli vstříc požadavkům obyvatel obce, severní komunikaci uvedeme do provozu, přestože ještě není plně dokončena podle stavebního povolení. Otevření pro veřejnost je možné na základě předčasného užívání. Otevření předběžně plánujeme dne 1. listopadu.

Těšíme se na setkání, které k otevření plánujeme a o kterém vás budeme informovat.

Krásný podzim vám přeje tým F&S group

Vzhůru do oblak! Vzhůru za dobrodružstvím!

Přinášíme vám tip na krátký rodinný výlet! Co budete potřebovat? Auto, pevnou obuv, malou svačinu a dobrou náladu. Pouhých 30 minut jízdy autem od Drahelčic se do oblak tyčí rozhledna Máminka, která nabízí panoramatické výhledy do celého kraje. Její architektura je tak specifická, že jsme se rozhodli vám ji představit:

Autorem návrhu rozhledny je architekt Martin Rajniš, který je pověstný svými experimentálními, odvážnými stavbami s důrazem na harmonii s přírodou. Rozhleden postavil celkem 12, jednu dokonce v Jeruzalémě. „Dělat rozhledny je krásná práce. Postavíte stavbu a když tomu trochu rozumíte, vidíte u ní celý systém sil, který leze až na špičku“ vysvětluje samotný autor. Rozhledna ve tvaru trojbokého jehlanu na vrcholu Krušné hory byla otevřena v roce 2015. Je postavena v 609 m n. m. Je vysoká 20,9 m, což odpovídá přibližně 6patrovému domu.

Předtím, než vyrazíte, byste si měli vybrat cestu, kterou ke svému cíli v oblacích zvolíte. My doporučujeme zaparkovat na parkovišti Na Vartě. Pak vás čeká 5kilometrový okruh lesem, který je schůdný i s kočárky. Rozhledna se nachází přibližně v polovině cesty. A schválně, kolik schodů napočítáte?

Foto: Aleš Jungmann

Růžové Tajemství

Nezadržitelnými kroky se blížil podzim. Rána se halila do chladné, neprůhledné, načechnané mlhy. Tráva se po noční koupeli topila v kapkách rosy velkých jako skleněné kuličky. Dnešní den byl ale docela jiný, jako létem vymalovaný. Vysoko si hověla modrá obloha a slunce posílalo lidem k zemi šimravé horké paprsky. Zkrátka, vyloupł se krásný baboletní den. V malé obci Drahelčice, kousek od velkého města Prahy, si hrála Anička na zahradě s panenkami. Právě začala chodit do první třídy. Poučovala panenky, jak správně sedět ve školní lavici, jak si připravit sešity, penál a dávat pozor na výklad paní učitelky. Po očku ji z úkrytu sledoval sousedovic Tomáš. Pihovatý kluk s tmavýma pichlavýma očima, rozcuchanými pačesy a věčně ušmudlaným obličejem. Neměl školu rád, neměl kamarády, měl rád jen sám sebe a ostatním ubližoval. Každý se ho bál a zdaleka se mu vyhýbal. Potkat Tomáše znamenalo vždy nějakou nepříjemnost. Teď Tomáš po očku pozoroval Aničku a už vymýšlel, co by jí provedl nejhoršího.

Mezitím na obloze nebeský zahradník zaléval své milované voňavé růže. Pečoval s láskou o všechny květiny na širé obloze. Vytvářel z jejich různobarevných květů obrázky, které lahodí lidským očím při pohledu na nebeskou krásu. To je podívaná, takové červánky! S podzimem se růže pomalu začaly připravovat na zimní odpočinek, a ať se zahradník snažil sebevíc, květy růží začaly shazovat okvětní plátky. Jeden po druhém se snášely z nebe na zem, aby dělaly pozemským dětem radost. A co víc, měly kouzelnou moc. Zrovna jeden takový okvětní plátek dopadl Aničce na dlaň. Nevěřicně zvedla hlavu k obloze: „Kde ses tu vzal? Spadl jsi z nebe?“ Prohlížela si růžový lístek. „To je skoro, jako kdyby spadla z oblohy hvězda. To bych si měla něco přát, jak se to vždy, když padají hvězdy dělá.“ Zavřela oči a zašeptala přání: „Přeji si ať máme na zahradě domeček pro panenky. Tam bychom se všechny mohly schovat pokaždé, když bude pršet.“ A světe div se, dole v zahradě, docela v koutku, u plotu, se objevil krásně vymalovaný a růžovými kvítky ozdobený domeček pro panenky. Tohle Drahelčice nikdy nezažily!

Tomáš, krčící se za plotem, nevěřil svým očím. „Splnění přání, to by se mi hodilo!“ Mnul si ruce a sprádal plán, jak provést lumpárnu jakou svět ještě neviděl. „Potřebuji růžový lístek!“ Nedočkavě sledoval oblohu. Netrvalo dlouho a z oblohy

se snesl další okvětní plátek. Tomáš povyskočil a chytil ho mezi prsty. Zakabonil obličej, zašklebil se a potměšile se usmál: „Já si přeji, ať se sem k nám do Drahelčic sletí všechny temné pohádkové bytosti, ať tu rejdí, straší a škodí. To bude legrace, konečně všichni uvidí, kdo je Tomáš a co dokáže!“

V tu chvíli se na obloze začala stahovat temná mračna, celé nebe zešedlo a ve chvíli se přeměnilo v ocel. A to ticho! Bylo by slyšet i špendlík spadnout. Horký den se převálil do studené zimy. A hned to začalo! Ze všech stran se začali slétat čarodějové a čarodějnice, meluzíny, hejkalové, divoženky, klekánice, polednice, ježibaby, draci, skřeti a jiná havěť. Tomáš se krčil za keřem a objímal ho strach. Tohle nečekal! Bytosti měly vystrašit všechny ostatní, ne jeho. Mezitím strašidelné ticho prořízl jekot, výkřiky, rány, šramot, výskání, mumlání, všechny bytosti rejdlily sem a tam a tam a sem a rup a bác, točily se v podivném, divokém tanci. Kouzelníci si připravovali zaříkávadla a čáry, divoženky Tomáše vábily libými hlásky, skřeti se pitvořili a obrovští pavouci splétali pevné, hrůzostrašné sítě.

Teď Tomáše minul jen o vlásek horký, divoký, plamen, který vyšlehl z dračí tlamy. A to už se Tomáš opravdu bál. Hrůzou se mu stáhl obličej, rukama si zakrýval oči. Stočil se do klubíčka a užuž čekal, že ho čaroděj promění v myš, nebo ještě hůř, rozpustí ho ve vodu a on splyne s Radotínským potokem. Pak už neslyšel nic, všechno ztichlo. „Je se mnou konec,“ pomyslel si Tomáš. Najednou ucítil, jak ho někdo bere za ruku, hladí ho po vlasech a šeptá mu do ucha: „Už se neboj, já jsem to vyřídila.“ Byla to Anička. Hned jak se setmělo, všimla si Tomáše v křoví a došlo jí, že zase vymyslel nějakou lotrovinu. Když viděla, jak se vyděšený, hrůzou schoulený krčí za keřem a v ruce třímá okvětní růžový plátek, domyslela si, co se přihodilo, a věděla, že mu musí pomoci.

Přitiskla si ke rtům svůj kouzelný růžový lístek a zašeptala: „Ať všechny neplechý zmizí,“ a tím myslela také, aby se stal Tomáš jejím kamarádem. A to se opravdu stalo. Své přátelství stvrdili tajemstvím toho, co se ten den událo. A místo, kde se všechno odehrálo, pojmenovali „Na Malé Růži“. Na upomínku kouzelných okvětních plátků růže.

Autor povídky: Jana Handlová